BETTER DAYS
ไม่มีวัน ไม่มีฉัน ไม่มีเธอ

"This used to be our playground..This was our playground.. This is our playground."

ขณะที่**เฉินเหนียน**กำลังสอนภาษาอังกฤษ เธอมองเห็นท่าทีเศร้าสร้อยไม่มีความสุขของเด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งในชั้นเรียน ภาพนั้นทำให้เธอย้อนรำลึกไปถึงเรื่องราวในอดีตที่สูญสิ้นไปแล้วของเธอ

"เราต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยในฝันให้ได้ ไม่ถอดใจ ไม่ท้อถอย เราต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยในฝันให้ได้ๆๆ"

น้ำเสียงหนักแน่นที่ปลุกใจนักเรียนทุกคนให้ฮึกเหิม เตรียมความพร้อมทั้งร่างกายจิตใจและความรู้ที่เล่าเรียนมา เพื่อเข้าสอบแข่งขัน 'เกาเข่า' การสอบแข่งขันที่ขึ้นชื่อเรื่องความยากมากถึงมากที่สุดของจีน การได้เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่สุดจะทำให้หลายคนมีชีวิตที่ดีกว่าวันนี้อย่างแน่นอน มันเป็นความฝันอันสูงสุดของเฉินเหนียน

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

Better Days ภาพยนตร์จากประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ผลงานกำกับการแสดงโดย **ดีเร็ก จ้าง** หนังตีแผ่ให้เห็นสมรภูมิรบของนักเรียนมัธยมปลาย ที่ทุ่มเทพลังงานทั้งหมดให้กับการเรียน ในขณะที่บางคนยังต้องทนทุกข์ทรมานและต้องเอาชีวิตให้รอดพ้นจากการถูกเพื่อนนักเรียนข่มเหง แต่ ณ ที่แห่งนี้ ทุกคนมีความฝันเดียวกัน คือต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ แม้ว่าสำหรับบางคน มันเป็นเพียงแค่สิ่งเชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ แต่สำหรับใครอีกหลายคน การเรียนจบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอันดับต้นๆ ของประเทศ คือช่องทางที่จะสะบัดตัวเองให้หลุดพ้นจากความยากจนข้นแค้น คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างแน่นอนโบกมือรออยู่ข้างหน้าแล้ว

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

เนื้อหาของหนังทำให้นึกภาพย้อนกลับไปในช่วงที่แมวอินดี้เรียน ม.ปลาย เพื่อนๆ ส่วนใหญ่ล้วนเคร่งเครียดกับการอ่านตำราเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือ 'เอนทรานซ์' เรียกสั้นๆ ว่า 'เอนฯ' รุ่นพี่ๆ ก่อนหน้านี้ก็เครียดกับเรื่องเอนฯ กันมาก แต่เราไม่เครียดเพราะไม่คิดจะเอนฯ ไม่ใช่เพราะอินดี้ หรือจะปลดแอกอะไรหรอก แต่เพราะรู้ตัวเองว่าเอนฯ ไปก็ไม่ติด เสียเวลาไปสอบเปล่าๆ

แล้วที่บ้านเองก็ไม่ได้บังคับว่าจะต้องโน่นนี่นั่น ในขณะที่บางคนตั้งความหวังไว้มากว่าจะต้องเอนฯ ให้ติดมหาวิทยาลัยอันดับต้นๆ ของประเทศ เพราะมันเป็นความฝันและความภาคภูมิใจของตัวเองและครอบครัว และแน่นอนเมื่อเรียนจบ มันจะทำให้มีโอกาสที่จะถูกรับเลือกให้ทำงานในองค์กรที่มีชื่อเสียงก่อนผู้จบมาจากมหาวิทยาลัยอันดับรองๆ

เฉินเหนียน (รับบทโดย โจวตงหยู) นักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลาย รูปร่างบอบบาง เธอมุ่งมั่นท่องตำราเรียนเพื่อสอบ 'เกาเข่า' ให้ได้ตามความฝันของแม่และตัวเอง และเธอจะไม่ยอมให้สิ่งใดมาขัดขวางการสอบของเธอได้ เธออาศัยอยู่กับแม่ที่ต้องแอบมาบ้านและต้องรีบแอบกลับไปทำงานเพราะหนี้เจ้าหนี้ ทำให้เฉินเหนียนต้องใช้ชีวิตเพียงลำพัง เรื่องราวในชีวิตเธอมันเริ่มสาหัสขึ้น เมื่อ **เสี่ยวตี้** (รับบทโดย ซาง อี้ฟาน) เพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของเฉินเหนียน เลือกที่จะจบชีวิตลงโดยการกระโดดอาคารเรียน เพราะถูกเพื่อนนักเรียนด้วยกันข่มเหงรังแกจนทนไม่ไหวอีกต่อไป การเข้าไปแสดงความอาลัยโดยการถอดเสื้อวอร์มคลุมร่างของเพื่อนไว้นั้น ทำให้เธอตกเป็นเหยื่อของการถูกรังแกคนต่อไป แต่เมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวน เฉินเหนียนเลือกที่จะปิดปากเงียบไม่ให้เบาะแสใดๆ ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

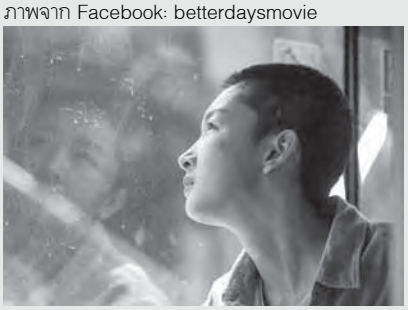

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียง เป็นค่านิยมของสังคมไทยที่มีมาเนิ่นนานแล้ว และสร้างความกดดันให้เด็กนักเรียน ม.ปลาย เป็นอย่างมาก บางคนผิดหวังมากจนต้องฆ่าตัวตายเมื่อสอบเอนทรานซ์ไม่ได้ ดังนั้นเด็ก ม.ปลายจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อสอบเอนทรานซ์ ค่านิยมนี้เหมือนกันกับประเทศจีนที่หนังสะท้อนออกมา แต่ในสังคมจีนดูน่าจะมีความกดดันสูงกว่ามากมายนัก ย้อนหลังไป ๒๐-๓๐ ปีขึ้นไป สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีในสมัยนั้นสามารถรองรับนักเรียนได้จำนวนจำกัด การเลือกอันดับสถานที่เข้าเรียนก็จะกระจุกตัวอยู่ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอันดับต้นๆ ไหนจะต้องสอบแข่งกับนักเรียนที่จบรุ่นเดียวกัน ยังต้องสอบแข่งกับเด็กซิ่วที่กลับมาสอบใหม่อีกรอบเพื่อให้ได้เข้าเรียนในสถาบันที่ฝันไว้ เหล่าเด็กเรียนทั้งหลายก็จะต้องเตรียมตัวกันตั้งแต่เนิ่นๆ ต่างจากในปัจจุบันที่มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเยาวชนรุ่นใหม่มุ่งเน้นการศึกษาวิชาการเฉพาะทางที่สามารถสร้างอาชีพได้ ทำให้สถาบันการศึกษาต่างๆ ต้องพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้หลากหลายเพื่อรองรับการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป การมีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาก็ทำให้เยาวชนมีโอกาสและช่องทางที่จะเข้าถึงการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น (แต่ความเคร่งเครียดกลับมาอยู่ที่หลังเรียนจบแล้ว ไม่มีงานทำแทน เฮ้อ..)

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

และที่เหมือนกับในหนังอีกอย่าง คือ ปัญหาการกลั่นแกล้งรังแก หรือบูลลี่ (Bully) ในโรงเรียนที่มีมาเนิ่นนานแล้วและดูเหมือน

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

จะเพิ่มระดับความรุนแรงยิ่งขึ้น ถึงขั้นเอาชีวิตทำลายอนาคตกันเลยทีเดียว แถมมีการถ่ายคลิปบูลลี่กันทางโซเชียลเน็ตเวิร์กอีก เด็กบางคนโดนรังแกจนฮึดสู้ลุกขึ้นมาตอบโต้กลับ หากผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองละเลยไม่เอาใจใส่ด้วย ยิ่งทำให้เด็กที่ถูกข่มเหงขาดที่พึ่งพิง กลายเป็นโรคซึมเศร้ากระทั่งเลือกจบชีวิตตัวเองในที่สุด ปัญหานี้เป็นเรื่องที่หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยให้ความสำคัญและเร่งหามาตรการป้องกันอย่างจริงจัง

กลับมาที่เฉินเหนียน วันหนึ่งในขณะที่เดินกลับบ้าน เธอเห็น **“เสี่ยวเป่ย”** (รับบทโดย อี้ หยางเซียนสี่) ถูกรุมทำร้าย เธอจึงโทรศัพท์แจ้งตำรวจ แต่โชคร้ายพวกนักเลงเห็นเธอจึงหันมาจะทำร้ายเธอแทน เพราะคิดว่าเธอเป็นแฟนกับเสี่ยวเป่ย เมื่อพวกนั้นบังคับให้เธอจูบเสี่ยวเป่ยได้แล้ว พวกมันจึงผละจากไป หลังจากนั้นเสี่ยวเป่ยผู้มีวงจรชีวิตอยู่กลางดงนักเลงมาตลอด การที่บังเอิญมาเจอกับเฉินเหนียนทำให้เขารู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต แม้ไลฟ์สไตล์จะต่างกันสุดขั้วแต่เขาก็หลงรักเธอจริงๆ อย่างไรก็ตามหนังไม่ได้เน้นเรื่องราวความรักของหนุ่มสาว แต่เน้นหนักไปที่ปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนมากกว่า

เจ้าหน้าที่เจิ้ง (รับบทโดย ยิน แฟง) นายตำรวจผู้รับผิดชอบคดีที่ใช้หัวใจสืบสวนสอบสวนคดีมากกว่าสมอง เขารู้ว่าการจะให้เด็กๆ บอกเบาะแสนั้นยาก แต่เขายังคงพยายามสอบถามถึงสาเหตุการตายของเสี่ยวตี้จากนักเรียนทุกคน ในขณะที่เฉินเหนียนต้องอดทนต่อการถูกรังแกอย่างมาก เธอไม่ต้องการมีเรื่องกับใครทั้งนั้นและไม่ต้องการให้มีสิ่งใดทำให้เธอเสียสมาธิจากการเรียน แต่การอดทนไม่ได้ทำให้กลุ่มเด็กเกเรหยุดรังแกเธอ เมื่อเธอตอบโต้เหมือนยิ่งยุให้พวกนั้นรังแกหนักข้อขึ้น เฉินเหนียนนึกถึงช่วงที่ผ่านมาเธอเพิกเฉยต่อเรื่องราวของเพื่อนที่ถูกรังแกจนต้องฆ่าตัวตาย วันนี้เหตุการณ์นั้นมันเกิดขึ้นกับเธอแล้ว เพื่อนร่วมชั้นส่วนใหญ่ผสมโรงเยาะเย้ยขบขันเวลาเธอถูกแกล้ง บางคนมองเฉยๆ ไม่อยากยุ่งด้วยกลัวงานเข้าตัวเอง ครูบาอาจารย์ไม่รู้เรื่องที่เกิดขึ้น ส่วนคนที่รู้ก็จะเก็บเงียบไว้เพียงเพราะกลัวจะกระทบกับการเรียนการสอบ แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนยังเชื่อว่าคดีเด็กนักเรียนบูลลี่กันนั้นเป็นเรื่องที่แก้ปัญหาได้ยาก ทุกวันเฉินเหนียนต้องอยู่อย่างหวาดระแวง ไม่มีใครยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือและปกป้องเธอ แต่ในความโชคร้ายที่ต้องไปเจอกับเสี่ยวเป่ย มันมีความโชคดีซ่อนอยู่เพราะเสี่ยวเป่ยกลายเป็นอัศวินที่มาปกป้องเธอแทน

เฉินเหนียนตัดสินใจเล่าทุกอย่างแก่เจ้าหน้าที่เจิ้ง ผลที่ได้ก็คือ ครูประจำชั้นต้องลาออกเพราะรู้สึกผิดที่ดูแลเด็กไม่ดี แต่ครูยืนยันว่าเฉินเหนียนทำถูกต้องแล้ว ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ขอให้มุ่ง

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

มั่นต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่อไป **เว่ย-ไหล** (รับบทโดย โจว เย่) นักเรียนหญิงเพื่อนร่วมห้องเรียน เป็นเด็กที่มีครอบครัวฐานะดี แต่การทำตัวเป็นหัวโจกเกเรทำให้ต้องเรียนซ้ำชั้น ทำให้เธอถูกพ่อแม่ดุด่า พ่อนั้นโกรธและไม่พูดกับเธอมานานแล้ว เว่ยไหลโกรธแค้นเฉินเหนียนมากขึ้น จึงพาพวกมาดักรุมทำร้ายร่างกายเฉินเหนียนระหว่างทางกลับบ้าน โชคร้ายที่เสี่ยวเป่ยเองก็ถูกตำรวจจับด้วย พรรคพวกของเว่ยไหลถ่ายคลิปวีดีโอและส่งต่อออกไปทางโซเชียลเน็ตเวิร์ก เฉิน-เหนียนถูกจับกล้อนผม ถูกฉีกทิ้งเสื้อผ้า ทำร้ายร่างกาย ตำราเรียนของเธอถูกฉีกทำลาย เสียงที่ดังเอะอะโวยวายทำให้ชาวบ้านละแวกนั้นตะโกนด่าและจะแจ้งตำรวจ เว่ยไหลหยุดชะงักหันมองไปรอบๆ เธอเห็นสิ่งที่ทำให้ต้องเธอยอมหยุดการกระทำและยอมแพ้ต่อเฉินเหนียนทุกอย่าง สิ่งนั้นคือ กล้องวงจรปิด

เรื่องราวพลิกผันหน้ามือเป็นหลังมือ เมื่อเว่ยไหลเดินตามขอร้องให้เฉินเนียนยกโทษให้ เธอลบคลิปทั้งหมดแล้ว และยอมทำตามที่เฉินเหนียนต้องการทุกอย่าง หากไม่แจ้งตำรวจ เฉินเหนียนขอให้เว่ยไหลอย่ามายุ่งกับเธออีก แต่เว่ยไหลยังเซ้าซี้เสนอเงินให้เฉินเหนียนจะได้เอาไปใช้หนี้แทนแม่ จะได้ไม่ต้องหลบซ่อนไร้ศักดิ์ศรีแบบนี้ เฉินเหนียนโกรธจึงผลักเว่ยไหลตกบันไดเสียชีวิต ด้วยความรักและไม่อยากให้เฉินเหนียนสูญเสียความฝันและอนาคต เสี่ยวเป่ยจึงจัดการอำพรางศพเว่ยไหล แต่ก็มีเหตุที่ทำให้คนมาพบศพจนได้ ตำรวจสืบสวนจนตามจับเสี่ยวเป่ยได้ แม้จะยอมสารภาพว่าเป็นคนฆ่าเว่ยไหล แต่เจ้าหน้าที่เจ้งก็ไม่ปักใจเชื่อ เขาเชื่อว่าเฉินเหนียนจะต้องรู้เห็นเรื่องนี้ และเชื่อว่าเฉินเหนียนต่างหากที่เป็นคนฆ่าเว่ยไหล เจ้าหน้าที่เจ้งพยายามทางหาทางช่วยเหลือทั้งเสี่ยวเป่ยและเฉินเหนียน แต่ทำอย่างไรเฉินเหนียนก็ไม่ยอมรับสารภาพ จนเขาต้องบอกความจริงว่า เสี่ยวเป่ยจะต้องติดคุกอย่างน้อย ๑๐ ปี เพราะเขาไม่ใช่เยาวชน แต่ถ้าหากเธอรับสารภาพเธอจะติดคุกไม่กี่ปี เพราะเธอยังเป็นเยาวชน สุดท้ายเฉินเหนียนรับสารภาพ เธอถูกตั้งข้อหาฆ่าคนตายโดยประมาท และถูกศาลตัดสินลงโทษจำคุก ๔ ปี เมื่อพ้นโทษออกมา เธอยังคงมุ่งมั่นที่จะทำให้ชีวิตเธอดีขึ้น

ภาพจาก Facebook: betterdaysmovie

"This is our playground.. This was our playground..This used to be our playground."

ขณะที่เฉินเหนียน นิ่งมองท่าทีเป็นทุกข์ของลูกศิษย์ เธอเลือกที่จะไม่เพิกเฉยต่อความเจ็บปวดนั้น การยื่นมือเข้าไปปกป้องนักเรียนของเธอ เพราะเธอรู้ดีว่าไม่ใช่เด็กทุกคนจะมีความสุขยามที่เล่นอยู่ในสนามเด็กเล่น ภาพที่เธอเดินไปส่งลูกศิษย์ที่บ้านโดยมีเสี่ยวเป่ยเดินตามหลัง คอยเป็นอัศวินคุ้มครองทั้งสองคน ทำให้โลกของเด็กน้อยน่าอยู่ขึ้นอีกมากมาย และคงมีแรงใจที่จะออกล่าความฝันและสร้างสรรค์อนาคตใหม่ที่ดีกว่าวันนี้ เหมือนที่เฉินเหนียนได้ทำสำเร็จมาแล้ว.